

[Einer-Jensen.]

andre Forhold og i alle andre Kommuner er det jo Kommunalbestyrelsen, og jeg vil derfor mene, at det er naturligt, at der ogsaa her sker en Ændring, saaledes at det bliver Kommunalbestyrelsen, der foretager Udnævnelserne. Om den saa skulde ønske at overføre sin Beføjelse til Magistraten, det bliver et rent kommunalt Anliggende.

I § 3, Stk. 2, hedder det: „Ny Beboelseslejlighed skal anmeldes senest 4 Uger inden det Tidspunkt, til hvilket Indflytning paaregnes at kunne finde Sted.“ Jeg vil gerne pege paa, at den Bestemmelse kan komme til at virke mod sit Formaal. Det, man stræber efter, er naturligvis, at Folk med Børn kan faa Adgang til Lejlighederne, men det kunde jo modvirke det, vi alle sammen stræber efter, nemlig at faa bygget Lejligheder. Bestemmelsen skulde nødig virke mod sin Hensigt derved, at den medførte, at man byggede mindre. Jeg tror, at man med Hensyn til denne Bestemmelse kommer til at overveje, om ikke der er Mulighed for at skabe, om jeg saa maa sige nogenlunde Sikkerhed for, at Bestemmelsen ikke medfører mindre Byggeri.

§ 7 indeholder Regler for Udlejning af Lejligheder i almennyttige Boligselskaber. Nu har jeg forstaaet, at da man forhandlede om dette Lovforslag i Indenrigsministeriet, var baade Grundejer- og Lejerorganisationer repræsenteret, hvorimod alle de almennyttige Boligselskaber, der efterhaanden er meget betydningsfulde, ikke har haft Lejlighed til at være med i disse Forhandlinger. Det synes jeg er urigtigt. Jeg vil gerne spørge, om det virkelig er saaledes, at man ganske har set bort fra, at disse Selskaber skulde deltage i saadanne Forhandlinger; efterhaanden repræsenterer de jo en betydelig Boligmasse, ikke alene her i Storkøbenhavn, men over det ganske Land, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg synes, det er helt urimeligt, om de ikke har deltaget i Forhandlingerne. Vi maa derfor foruden det, jeg allerede har nævnt, drøfte Spørgsmaalet om disse Boligselskaber, herunder ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt disse ikke bør være repræsenteret i Boliganvisningsudvalget, thi Udvalget kan jo ogsaa disponere for dem, uden at man har givet dem nogen som helst Adgang til selv ved Talsmænd at medvirke. Jeg tror, Spørgsmaalet som Helhed i og for sig har mindre Betydning, fordi disse Selskaber naturligvis maa have — det har de ogsaa faaet efter Loven — en Særstilling, men der er alligevel mange Forhold, der gør det betænkeligt i det hele taget at lovgive om dette Forhold

i Relation til de almennyttige Boligselskaber og i alt Fald at lovgive, uden at de samtidig faar Lejlighed til her, hvor Bestemmelsen om Dispositionen af Lejlighederne træffes, at udøve deres Indflydelse. Derfor ønsker jeg, som jeg allerede har sagt, senere at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg, for at vi kan drøfte disse forskellige Spørgsmaal.

Der er lige til Slut et enkelt Spørgsmaal, jeg gerne vil nævne, det er Spørgsmaalet om dem, som i denne Tid dømmes ved Retterne for at have foretaget sig noget over for Danmark og det danske Folk, som bringer dem i den Situation, at de nu ved Dom straffes; ogsaa det Spørgsmaal bør overvejes, fordi vi er i en Nødssituation, om der ikke kan træffes Foranstaltninger til, at Lejligheder, som de Folk maatte bebo eller har disponeret over, stilles til Raadighed for dem, de har medvirket til at bringe uden for Landets Grænser, dem, der har maattet forlade Landet for at bringe sig i personlig Sikkerhed. Det er i alt Fald min Opfattelse, at de har langt større Ret til, naar de nu igen er kommet hjem, at faa Tag over Hovedet end dem, som har medvirket alle Interesser for det danske Folk.

Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at dette Lovforslag kræver hurtig Gennemførelse. Naar jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, er det ikke for at sinke Sagen; jeg gaar ud fra, at dette Udvalg meget hurtigt kan komme til Ende med sine Overvejelser.

Efter den højtærede Indenrigsministers meget udførlige Redegørelse baade her fra Talerstolen og gennem Bemærkningerne til Lovforslaget skal jeg ikke komme yderligere ind paa Forslaget, men blot anbefale det til hurtigst mulig Ophøjelse til Lov, idet jeg altsaa ønsker en kort Udvalgsbehandling for at faa foretaget visse mindre Ændringer.

Henning Hasle: Det foreliggende Lovforslag kan jeg tilsige en velvillig og hurtig Behandling fra Det konservative Folkepartis Side. Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg tror, den højtærede Indenrigsminister har truffet det rette i dette overordentlig vanskelige Forhold. Jeg mener, at det i § 2 nævnte Udvalg, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen omtalte, er sammensat paa den rigtige Maade. Man maa jo huske, at det her drejer sig om Ejere, som bliver tvunget til at gaa ind paa en særlig Ordning. Det drejer sig om et meget betydeligt Indgreb i deres Ejendomsret, og den mindste Betryggelse, som Ejerne overhovedet kan have, er derfor at give dem for-